

קריאה יקרה

מתחיל להיות כימעט לאינעים לצטט את גדולי העיתונאים ואנשי הרוח בעולם, המדברים על רעיונות העולם הזה ועורכיו. אבל מכיון שעיתונאים ישראלים אחרים — הממהרים לצטט כל מילה הנראית להם שהיא מסוגלת לפגוע בנו — שומרים על שתיקה עמוקה כאשר מדובר בביקורת חיובית, אני מקווה שתסלח לי אם אני מקדיש, מדי פעם, כמה שורות לדעותיהם של זרים אויביך טיבים.

הרוגמה האחרונה היא ביקורת ספרותית-מדינית על עמוד שלם בשבועון הצרפתי 'לאקספרס'. הנושא: סיפרו של אורי אבנרי, ישראל ללא ציונות, שהופיע עתה במהדורה צרפתית בפאריס, (אחרי ארצות-הברית, אנגליה, ישראל וגרמניה). המחבר הוא ז'אן פרנסואה רהיל, שכתב, בין השאר:

★ אמת המרגיזה את שני הצדדים

... אנטי-ציוני אין פירושו אנטי-ישראלי. להיפך. לגבי אבנרי יש להבדיל היטב בין הרעיון הציוני לבין המציאות הישראלית. מיסגרת המציאות הישראלית הוא המורח התיכון. הציונות הנשענת על ההנחה, כי כל היהודים יבואו לבסוף לציון, למרות ששוב אין איש מאמין להתקבצות כללית זו. היא בלתי-אפשרית, למעשה, בדיוק כי שם שבלתי-אפשרי ה"פיתרון" שמציעים הקיצונים הערביים: להשליך את הישראלים לים.

אם כן, אומר אבנרי, למה לא לדבר קצת על עובדות? מפלגת הכוח החדש של אורי אבנרי סבורה, כי הגיע הזמן שכל ה"צדדים יקבלו הנהתי-יסוד גיאוגרפיות-ממשיות. ראשית, שיש ראל לא תחוסל; שנית, שהרקע הטיבעי שלה איננו היהדות ה"עולמית, כי אם המרחב. יש פיתוי למימסר הישראלי להציג את אבנרי כמשוגע-לדבר, ואכן, רק בשביל זה אפשר לי התפעל מחברה הנתונה למאבק מתמיד על קיומה, ובכל זאת שותחת אשנב לזכות-הביקורת. כמה חבל שאין גם משוגע-לדבר אלג'ירי, מצרי, סורי או עיראקי שיש להם חופש-ביטוי, וכמה

היתה ביקורתם מועילה ומעידה על התקדמות! אבל אורי אבנרי הוא הרבה יותר מאשר משוגע-לדבר. ... למרבה המזל מופיעים מדי פעם מדינאים השבורים את מוסכמות השקר וגניבת-הדעת. הם יוצאים מן העיקרון, כי אין בריא יותר מן הניתוח הנכון, היחס הנכון לעובדות ההיסטוריות, המבט-לאחור המאוזן, המידע הבדוק ביותר; ושוארם של העמים קודם לגאווה מנהיגיהם.

אבנרי הוא אחד מאלה. אנשים שאפשר לקרוא להם מדינאים-לא-עסקנים. אפשר, בלי ספק, לחלוק על סיכוייה המעשיים של תוכנית השלום שלו. אבל מה שסיפרו צריך לאפשר, מכל מקום, זה שינוי אחירה והשתחררות מן הטיעונים העוינים של הצדדים — בתנאי שלא ירגיזו את שני הצדדים. כי ייתכן שזה הגירל הצפוי לספר מצויין זה, העומד על רמה אינטלקטואלית ונבונה יותר מדי, כדי שלא ישנאו אותו כל אלה שהפאטיות מאחדת אותם. ... אבנרי אינו מעניק מתנה לאיש. הוא מראה כיצד סבלו הפלסטינים מהמצרים ומהירדנים באותה מידה שסבלו מהציונות. הוא מנגח את התעמולה של שני הצדדים. למש: נכון שהמושגים הציוניים התפתחו מבלי לקחת בחשבון את הערבים; אבל מאידך אסור לטעון כי ישראל היא יצירת הקולוניאליזם. או, למשל: שומעים לעיתים קרובות את הטענה, כי ישראל היא מדינה תיאוקרטית. בעיקר שומעים זאת במדינות הערביות, בהן אין כימעט אפ-שרות להבדיל — מבחינת החוק — בין החברה האורתית לבין החברה הדתית.

★ מה מקור האהדה?

אפשר להמשיך ולצטט עוד, אבל זה צריך להספיק לפחות כדי לשאול את השאלה: מדוע, מזה עשרים שנה, עוקבים אנשים נאורים ברחבי העולם באהדה אחרי רעיונותיו של העולם הזה? אולי מתוך ראייה אויבי-טיבית, כי רעיונות אלה יש בהם כדי להציל את המרחב שלנו ממרחץ-דמים נורא — שיסכן, בוודאי, גם את שלום העולם כולו?

איש כפי

בגלל הבחירות לכנסת, תוקדם הופעת הגליון הבא של

העולם הזה

בתל-אביב ניתן יהיה להשיגו כבר במוצאי-שבת. בקיפוס-קים ואצל המוכרים ברחבי הארץ — ביום-ראשון בבוקר.

היה אתה אחד מ-1000!

שומר שלום —

המצביע בעד המערך — מצביע לא בעד מפ"ם אלא בעד משה דיין, בעד "ישראלזיה של השטחים", בעד התיאשות מהשלום: "לא יהיה סוף למלחמה".

פועל, פקיד, אקדמאי —

המצביע בעד המערך — מצביע בעד הקפאת השכר וקיפוח העובדים, כדברו של אשר ידלון: "מדיניות השכר אינה מכשיר לצדק סוציאלי".

אך הצבעה בעד מק"י היא הצבעה בעד המפלגה היחידה הנאבקת בעקביות —

גם על הגנת העובדים!

גם על הגנת ישראל ובטחונה!

גם על השגת השלום!

ל כן מ ק י ר א ו י ה ל א מ ו נ ר —

מי הם אלה אשר חברו יחדיו כדי למנוע יצוג מק"י בכנסת, כדי למנוע בחירתו של משה סנה לכנסת?

מפ"ם ורק"ח, המשמיצות את מק"י ומועמדיה כמעט באותן מלים, מסלפות עמ' דותיה ומחבלות בשליחות הלאומית והמעמדית.

(לכן מברכים אנשי רק"ח ומנהיג "מצפן" על הופעתה של רשימת-השלום. הב יודעים כי לרשימת-השלום, אין שום סיכוי לעבור את אחוז החסימה, אך הם מקריים שהופעתה תמנע ממק"י את האפשרות לעבור את אחוז החסימה).

תן להם את תשובתך אתה, תן את קולך אתה לרשימת השלום והקידמה, למק"י.

מק"י קיבלה בהסתדרות 11.000 קולות. מק"י מקבלת בדרך-כלל כ-20% קולות נוספים בכנסת. משמע — צפוי שמק"י תקבל בערך כ-13.000-13.500 קולות. זהו בערך המספר הדרוש כדי לעבור את אחוז החסימה. **כדי להבטיח בוודאות את ייצוגה של מק"י בכנסת, דרושים עוד לפחות 1000 מצביעים חדשים, נוספים.**

היה אתה אחד מהם, והבטח בכך כי יישמע בכנסת קול השלום והבטחון, קול ההגנה על עובדים נאבקים!

הצבע ק!

אם אתה רוצה

אופוזיציה לוחמת צעירה בעירית חיפה

בחר את

חיים תיבון

אדריכל, מורה בטכניון, חבר מזכירות הסתדרות המהנדסים, איש יחידת הפ-שיטה הימית במלחמת השחרור, מפעילי התנועה "לשלום ולבטחון".

הצבע ק!

אם תתן לו את קולך —

הוא לא יתן להם מנוחה!

